

[Formanden]

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om økonomisk bistand til et finansieringsinstitut for dagspressen.

(Lovforslag nr. L 135. Fremsat 27/1 81).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Blendstrup (S):

Med baggrund i finansieringsinstituttets ønske om at fortsætte sit virke, et ønske, som Danske Dagblades Forening har tilsluttet sig, kan jeg støtte, at loven forlænges. Foreningen har dog tilføjet en anmodning om at tilskudsbeløbet på 4 mill. kr. forhøjes i forhold til den siden 1975 skete prisudvikling.

Spørgsmålet om dagspressens økonomiske forhold og statens forskellige støtteordninger, tilskudsordninger, til dagspressen undersøges for tiden i den nedsatte mediekommision. Jeg mener derfor, at en egentlig revision af loven bl.a. med henblik på at forhøje statens tilskudsbeløb bør afvente mediekommisionens indstilling.

Jeg skal på den baggrund på den socialdemokratiske gruppes vegne anbefale, at forslaget vedtages.

Ellemann-Jensen (V):

Vi kan i princippet nok gå ind for, at man udskyder en mere omfattende revision af loven, men er lidt betænkelige ved, at man udskyder spørgsmålet om en forhøjelse af tilskuddet til finansieringsinstituttet. Der er for os at se et ganske klart behov for at forhøje det, og mediekommisionen synes jo at kunne blive et temmelig tungt og langsomt arbejdende organ. Men vi vil under udvalgsarbejdet se nærmere på mulighederne for at få fremskyndet dette ene spørgsmål om midlerne.

Loven her drejer sig jo om bestræbelserne på at sikre en fri presse i Danmark, og der-

for håber jeg på formandens indforståelse, når jeg ganske kort benytter lejligheden til over for statsministeren at pege på behovet også for andre sikringer, som jo er sørgeligt aktualiseret af denne dags begivenheder omkring den strejkeramte Fyns Amts Avis, hvor det ser ud til, at der bliver stillet en helt utilstrækkelig politistyrke til rådighed for en sikring af bladets udgivelse. Venstre har i den anledning begæret hastesamråd i retsudvalget om spørgsmålet.

Ole Bernt Henriksen (KF):

Jeg vil gerne begynde med at henlede opmærksomheden på en fejl både i lovforslaget og i statsministerens bemærkninger til det. Lovforslaget hedder »Forslag til lov om ændring af lov om økonomiske bistand . . .«, og statsministeren bruger – jeg tillader mig at citere – i bemærkningerne til lovforslaget i anden spalte udtrykket, at man ikke har fundet det rigtigt at søge det årlige tilskudsbeløb til instituttet forhøjet.

Det er en misforståelse, hr. statsminister. Der er ikke tale om noget tilskudsbeløb. De første 2 mill. kr., der siden blev forhøjet til 4 mill. kr., er betaling for den konkrete ydelse, at dagbladene offentliggør klasselotteriets trækingsliste.

Jeg vil egentlig foreslå, at vi får ændret disse ting. I hvert fald vil jeg gerne bede statsministeren heroppefra bekræfte, at det forholder sig, som jeg siger.

Hvad angår selve forslaget om en uændret forlængelse, må jeg finde det besynderligt. Man kunne diskutere, om en statsstøtte skulle forhøjes – vi ville nok være at finde blandt dem, der ville være utilbøjelige til at sige, at den skulle det – men at en ydelse, der ikke er blevet reguleret i 5 år, siden 1975, nu igen skal låses fast i en 2-årig periode, medens man afventer mediekommisionens arbejde, må nok ud fra almindelige rimelighedssynspunkter forekomme uacceptabelt.

Jeg vil i øvrigt i parentes sige, at mediekommisionen kan jo bruges til meget, og det vil den sikkert også blive, navnlig før den får afgivet betænkning. Jeg synes, at dette er et misbrug af mediekommisionen, og jeg synes, det er kedeligt for de mennesker, som statsministeren har fået til at træde ind i den, at de og deres arbejde ligesom skal bruges som et påskud til at forsinke noget, der sikkert

[Ole Bernt Henriksen]

også efter statsministerens opfattelse kunne være en vis rimelighed i.

Vi vil arbejde med dette forslag i udvalget, og jeg vil for mit eget vedkommende forbeholde mig at stille et ændringsforslag.

Askjær Jørgensen (FP):

På dette område er der som på så mange andre områder en masse ting rodet sammen. Det vil naturligvis være langt mere rimeligt, at klasselotteriet udgiver en trækingsliste; så kan man, ligesom hvis man spiller på statsobligationer og andre ting, købe en trækingsliste. Hvis det endelig er således, at disse mennesker, der administrerer klasselotteriet, finder, at trækingslisten skal offentliggøres i dagbladene, må man naturligvis betale normal pris for det på tilsvarende måde som andre, der averterer i dagspressen. Det her har man rodet sammen, og det, at det hedder kompensation osv., uden at vi regulært får at vide, om der gives fuld kompensation eller ej, er naturligvis noget roderi. Det er vi ikke tilhængere af, og derfor synes vi, det er bedre, at vi får taget fat på loven og får bragt noget fornuft ind på området i stedet for at udskyde den. Alene af den grund kan jeg meddele, at vi ikke kan tiltræde, at man skubber dette foran sig. Vi mener, det er på tide, at der bliver rensset op på området.

I skatte- og afgiftsudvalget har man jo et forslag liggende om ændring af momsloven, så også nogle månedsblade eller månedsaviser, hvad de nu hedder, eventuelt skal fritages for merværdiafgift. Der er vi gået i gang med at stille nogle spørgsmål, så vi får afklaret, hvor meget tilskud der reelt gives til dagblade via denne momsfrigørelse. Det er negative afregninger, de har, når de betaler moms ind. Vi synes, vi skal have afklaret først, hvordan det stiller sig her, og vi får nok de svar i skatte- og afgiftsudvalget.

Jeg har fuld forståelse for, at som det er at drive erhvervsvirksomhed i Danmark, kan det også være svært at drive den slags erhvervsvirksomhed, der hedder udgivelse af dagblade. Vi er altså mere tilhængere af, at man generelt lavede ordentlige forhold for erhvervslivet, så det ikke var nødvendigt med alle disse lappeløsninger. Vi mener, at denne erhvervsstøtteordning er lige så tåbelig som alle de andre, og vi går ind for, at de afskaffes, men det skal ikke forstås sådan, at vi

mener, at den del af erhvervslivet, der hedder dagbladene, ikke skal have ordentlige vilkår. Det vil de naturligvis få, hvis man gennemfører vores samlede politik, for så ville både prisen på arbejdskraft og renterne og erhvervslivets omkostninger i øvrigt blive nedsat.

Jeg læste i sidste uge, at hr. Ellemann-Jensen skrev i Erhvervsbladet, at nu skulle der gøres noget mere for at sætte erhvervslivets omkostninger ned, og det var noget, der skulle ske her og nu, forstod jeg af hr. Ellemann-Jensens minikronik. Jeg kunne egentlig godt tænke mig i den forbindelse, når vi nu er inde på noget, der vedrører erhvervspolitik, at efterlyse, om hr. Ellemann-Jensen kunne pege på nogle konkrete områder, om man snart vil være med til at nedsætte statsafgiften på arbejdskraft, og hvordan man konkret tænker sig at omkostningerne skal nedsættes.

Rahbæk Møller (SF):

Det er ved at være en standardbemærkning, at alting skal udskydes på grund af mediekommissionen, men i netop denne sammenhæng finder vi nu at der er rimelig grund til det, og vi vil godt støtte denne del af forslaget.

Derimod mener vi ikke, at der er grundlag for at fortsætte med det statslige tilskud på det nuværende niveau; det bør forhøjes. Det ligger jo sådan, at hvis man beholder et konstant tilskud i en inflationstid, er der tale om en direkte forringelse.

Med dette ene forbehold skal jeg tilsige støtte til lovforslaget.

Janne Normann (RV):

Jeg kan egentlig godt forstå begrundelsen for at udskyde en revision af denne lov, nemlig en henvisning til, at vi gerne vil høre, hvad mediekommissionen siger. Men jeg kan jo nære den samme betænkelighed, som jeg gjorde ved nedsættelsen af mediekommissionen, nemlig at den skulle komme til at virke som en syltekrukke.

Vores betænkelighed går mest på det, som tidligere ordførere har været inde på, nemlig en udskydelse af en eventuel forhøjelse af betalingen for trækingslisterne fra statens klasselotteri, og jeg vil i hvert tilfælde meget gerne se på dette spørgsmål i udvalget. Men

[Janne Normann]

vi vil i det hele taget kigge med betinget velvilje på lovforslaget.

Arne Melchior (CD):

Jeg må tilslutte mig de betænkeligheder, som en række ordførere har ført frem her, og jeg vil tilføje, at skønt jeg er optimist af natur, tvivler jeg på, at mediekommissionen til folketingsåret 1982-83 vil være så vidt i sit arbejde, at vi kan blive fri for til den tid at skulle have en ny udskydelsesbehandling af denne lov.

CD har ved gentagne lejligheder erklæret sig interesseret i og villig til at medvirke til ajourføringer af beløb af forskellig art, således at hensigten med de indretninger, man har lavet, hvad enten det var tilskud eller det var afgifter, forblev uforandret, idet de bør følge med prisudviklingen. Må jeg minde om, at vi et par gange har fremsat forslag om, at fradragsretten for biler til erhvervsbrug sættes i vejret i takt med bilprisernes stigning, ikke for at forbedre vilkårene for erhvervslivet på dette område, men simpelt hen for at holde dem uændrede.

Der har også været lejligheder, hvor regeringen selv er kommet med forslag om ajourføringer af satsen og begrundet det med, at man uden at fordyre noget simpelt hen måtte ajourføre visse satsen med nogle års mellemrum, fordi ellers ville der blive et ganske gevaldigt efterslæb, som ville gøre ondt en skønne dag. Jeg mener ikke, at vi skal slæbe på sådan nogle slæb, og derfor er jeg – og det er måske det mest positive, jeg vil sige – glad for, at forslaget foreligger, for så bliver der mulighed for under udvalgsbehandlingen at stille et ændringsforslag om ajourføring. Jeg vil gå ud fra, at dette næppe vil være noget kabinetsspørgsmål eller noget, det overhovedet vil gøre nogen minister eller regeringen særlig ondt, hvis der viser sig et flertal for en sådan ajourføring, at medvirke til, således at det kan ske i skøn enighed.

Jeg vil godt benytte lejligheden, når nu dagspressen er på tapetet, til at sige – jeg har sagt det før, og den dag kommer nærmere, hvor min spådom desværre vil gå i opfyldelse – at bladdøden ikke er standset endnu. Det haster meget alvorligt med at få specialbehandlet dette problem. Har vi råd til at lade flere dagblade, som i mange distrikter af landet er enedagblade, lide den økonomiske

død? Jeg tror, at vi omtrent er nede ved det minimum af dagblade, som er nødvendigt for at holde en meningsfyldt informationsvirksomhed og politisk, demokratisk debat i gang. Derfor er jeg meget urolig, og det er klart, at den aktuelle situation i går og i dag med hensyn til Fyns Amts Avis og de grovheder, der dér er under udfoldelse, men også overenskomstforhandlingerne om spørgsmålet dagspresse både på typograf- og journalistsiden stemmer til den allerstørste alvor. Jeg skal gerne oplyse, selv om statsministeren ikke har fået det pr. brev endnu, at mit parti har anmodet om et hastesamråd i arbejds-markedsudvalget med stats- og arbejdsministeren netop for at se, hvad man kan gøre for at sikre ytringsfriheden i det anslag, der er imod den i disse dage. Det er altså meget varme og samfundsvigtige ting, der kommer til debat også i udvalget i forbindelse med dette lovforslags behandling.

Arne Bjerregaard (KrF):

Vi mener, at der er en rimelig begrundelse for forslaget, og kan tilslutte os det. Så kan man selvfølgelig diskutere dagbladene situation, om man skal pristalsregulere de tilskud til dagbladene, som allerede gives. Det er et spørgsmål, som selvfølgelig kan behandles i udvalget, men principielt mener jeg i alt fald, at tilskud til dagbladene kan være en fare, idet det vil forflygtige ideen med en fri presse, det vil forflygtige ideen om, at den skulle være alsidig. Man kan selvfølgelig diskutere, om den er alsidig i øjeblikket, men vi er i alt fald lidt bange for at gå den vej, idet vi er bange for, at man kan komme til at påvirke bladene, så de bliver ensidige.

Alfred Hansen (DR):

Retsforbundet er imod loven af 1975, og hvis en revision af denne lov nu kunne have givet mulighed for at få loven ophævet, er det klart, at vi må være imod det foreliggende lovforslag. Hvis derimod en revision af loven nu ville betyde forøgede omkostninger og forøget tilskud, måtte vi selvfølgelig være for en udskydelse af en revision.

Jeg vil gerne spørge statsministeren, hvornår han regner med at mediekommissionen kan afgive sin betænkning, hvornår mediekommissionens arbejde er endeligt afsluttet. Det synes jeg nok er vigtigt. Det antydes i

[Alfred Hansen]

bemærkningerne, at mediekommissionen afgiver indstilling før 1982-83, men dermed har man jo ikke fået tilkendegivet, om man forventer det.

Med hensyn til aspektet med klasselotteriets trækingsliste, de 4 mill. kr., som den nuværende lov giver mulighed for at betale, og som skulle dække omkostninger i forbindelse med trykning og udgivelse af klasselotteriets trækingsliste, vil jeg gerne spørge statsministeren, om det er sådan, at de 4 mill. kr. lige nøjagtigt er det, der svarer til at få de annoncer indrykket på normal vis, eller er beløbet højere, hvis man skulle annoncere?

Det er jo ikke normalt, at man i folketinget diskuterer og stemmer om, hvorvidt der skal annonceres, og derfor synes jeg nok, det er en lidt besynderlig drejning, man har givet forslaget. Jeg er helt enig med de ordførere, der har tilkendegivet, at hvis man gerne fra det offentlige side vil offentliggøre disse trækingslister, så må man betale dagsprisen for at få dem indrykket i dagbladene. Hvis derimod dagbladene ønsker at bringe klasselotteriets trækingsliste som en service over for læserne, er det naturligvis ikke en offentlig opgave. Jeg synes, det er påkrævet, at man ved en kommende revision, uanset hvornår den måtte finde sted, får helt klare linjer med hensyn til, hvad det er, dagbladene gør for det offentlige, og så skal dagbladene have betaling for det. Men det, som dagbladene gør for læserne, kan ikke være en offentlig opgave.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg vil gerne takke for den i realiteten venlige modtagelse, som forslaget har fået. Det er jo heller ikke noget særlig omfattende og bør vel heller ikke være noget særlig kontroversielt lovforslag, der er lagt frem. Det er en forlængelse af noget, som der er bred enighed om skal fortsætte, og det er altså det, regeringen foreslår.

Jeg har kun ganske få bemærkninger til ordførerne.

Jeg har noteret mig, at hr. Ellemann-Jensen på venstres vegne er betænkelig ved at udskyde et øget tilskud til pressen. Det er bare ét af mange eksempler på, at man ikke holder sig tilbage, når det gælder øgede udgifter, og det lægger jeg bare mærke til, samtidig med at man laver rekorder i, at der skal

skæres ned – jeg siger udtrykkelig skal skæres ned – på en lang række andre områder.

Fra hr. Ole Bernt Henriksen var der vel egentlig også tilslutning til forslaget, men det var vigtigt for hr. Ole Bernt Henriksen at sige, at der ikke var tale om tilskud i denne lov, og så henviste han til klasselotteriets trækingsliste. Om dette vil jeg sige, at klasselotteriet selv har sagt, at de såmænd egentlig ikke er særlig interesseret i, at staten betaler annoncer til pressen, for at klasselotteriets trækingsliste kan blive offentliggjort dér, for det går ud over salget af klasselotteriets egne trækingslister. Jeg nævner det bare for en ordens skyld, men jeg finder i øvrigt, at det er en naturlig service fra statens side, men så virker det også ud over at være en service som et tilskud. Kald det noget andet, men det er i realiteten et tilskud, og det har vi principielt ikke noget imod, selv om vi hele tiden skal være opmærksom på, at vi ikke skal bruge flere penge, end vi mener er strengt nødvendigt.

Hr. Askjær Jørgensen nævnte netop trækingslisten, og det har jeg indirekte svaret på. Der er måske for en gangs skyld en vis overensstemmelse mellem fremskridtspartiets og mine synspunkter i denne sag, selv om jeg dog stadig væk mener, at det er rimeligt og rigtigt med tilskud til dagspressen. Spørgsmålet er ikke, om man skal, spørgsmålet er mest, hvordan man skal.

Hr. Rahbæk Møller fra socialistisk folkeparti gav udtryk for nogle synspunkter. For det første, at hr. Rahbæk Møller var enig i lovforslaget, men også, at han havde nogle andre principielle synspunkter end dem, der er kommet til udtryk. Nu var de meget kort fortalt, men sådan som de kom til udtryk, er jeg enig med hr. Rahbæk Møller.

Fru Janne Normann sagde »betinget velvilje«, og det har vi noteret os. Det er klart, at der er sager, der skal drøftes i udvalget, og det må vi afvente.

Hr. Arne Melchior inddrog helt andre områder, nemlig fradrag for biler og den slags ting; det skal jeg ikke komme nærmere ind på. Men hr. Arne Melchior stillede også et spørgsmål, han sådan set samtidig gav svar på; han spurgte, om det kunne tænkes at blive et kabinetsspørgsmål. Dertil vil jeg gerne sige, at dette drejer sig jo om pressen, oven i købet om tilskud til pressen, og regeringen ville aldrig turde udskrive et valg netop på

[Statsministeren]

noget, der vedrører, at man i denne omgang ikke ønsker at øge tilskuddet til pressen. Der er i forvejen så megen kritik fra meget store dele af pressen af regeringen, at det ville blive helt uhyrligt, hvis der på det grundlag skulle udskrives valg. Altså, hr. Arne Melchior, tag det roligt, der bliver ikke udskrevet valg på denne sag. Derfor beder jeg alligevel om, at man behandler sagen fornuftigt i udvalget.

Hr. Arne Bjerregaard sagde, at tilskud var en farlig ting, for det kunne være, at det ville påvirke bladenes holdning og stilling til mange ting. Dertil vil jeg sige, at de tilskud, der hidtil er ydet fra dette folketing og dermed via statspenge til pressen, bestemt ikke har påvirket pressen, og derfor er jeg meget sikker på, at skulle man i øvrigt finde en fornuftig måde at øge tilskuddene på for at sikre ytringsfriheden, så indeholder det ikke nogen som helst risiko i retning af det, som hr. Arne Bjerregaard sagde. Det er i hvert fald min holdning til tingene. Men vi mener altså, at denne sag med hensyn til øget tilskud bør vente, indtil mediekommissionen har set på den.

Hr. Alfred Hansen spurgte, hvor længe mediekommissionen kunne tænkes at ville arbejde, og hvornår den, jeg tror oven i købet, der blev spurgt: endeligt afsluttede sit arbejde.

Ja, den er jo dårlig begyndt, så det ville være forkert at prøve på at gætte, hvornår den endeligt har afsluttet sit arbejde, men det, der er det afgørende i denne sag, er vel i og for sig, at mediekommissionen udtrykkeligt har fået til opgave at komme med delbetænkninger, herunder altså også en relativt hurtig betænkning om det emne, som er til debat her i dag, og derfor er det rimeligt at udskyde det, indtil mediekommissionen har drøftet disse ting lidt nærmere.

Ellemann-Jensen (V):

Det er da muligt, at statsministeren ikke har hørt ordentligt efter, hvad jeg sagde i første omgang, men så kan jeg da gentage, at i venstre er vi, hvad der ikke kan være nogen nyhed for statsministeren, ganske betænkkelige ved denne mediekommission; og vi synes ærlig talt, det er en dårlig undskyldning at trække den frem som begrundelse for, at man ikke nu vil regulere det beløb til pres-

sens finansieringsinstitut, som blev fastsat for 6 år siden. Og så er det oprigtig talt ikke særlig værdigt for statsministeren at bruge det som anledning til en generel, drilsk bemærkning om, at vi jo gerne vil bruge penge, samtidig med at vi vil spare. Hvis statsministeren læser de forslag, venstre har lagt frem til en offentlig udgiftsreform, vil statsministeren kunne se helt præcist, hvor det er, vi vil spare. Det kommer ikke det andet smør ved.

Så synes jeg i øvrigt, pressens minister skulle gå ud og fyre op under sin justitsminister, så vi kan få standset de helt utålelige aktioner imod Fyns Amts Avis.

Ole Bernt Henriksen (KF):

Jeg har kun den ene bemærkning, at man skal lægge mærke til, at når der indgås en aftale mellem private virksomheder og deres organisationer på den ene side og staten på den anden om en ydelse, som staten betaler, så bliver det kaldt tilskud.

Og så hører jeg til min meget store overraskelse noget, som jeg også gerne vil bede om at man lægger mærke til, nemlig at statsministeren nu oplyser, at klasselotteriet ikke er særlig interesseret i at få sin trækingsliste offentliggjort på denne måde. Det fremgik så vist ikke af forhandlingerne om det institut, vi nu drøfter, for 11 år siden, men det er da en interessant oplysning, hr. statsminister, som måske kan få os til at se en lille smule anderledes på hele denne sag. Som sagt synes jeg stadig væk, pressen er i god tro; det er ikke tilskud, men en ydelse.

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg vil da godt bakke op bag opfordringen til at tage håndfast på situationen om avisen på Fyn, men omvendt bliver jeg nødt til at holde lidt med statsministeren, når han påpeger, at hr. Ellemann-Jensen forlanger øgede omkostninger samtidig med en påberåbelse af, at erhvervslivets omkostninger skal sættes ned. Man kan ikke sætte erhvervslivets omkostninger ned, når man ønsker, det offentlige skal bruge flere penge, hr. Ellemann-Jensen. Man modsiger sig selv.

Arne Melchior (CD):

Statsministeren sagde tilskud. Hr. Ole Bernt Henriksen lavede det om til ydelse. Jeg vil gå et skridt videre og sige; at det er beta-

[Arne Melchior]

ling for en service, det er betaling for en ydelse. Det er ikke en ydelse til pressen, men det er betaling for en ydelse, pressen stiller til rådighed, en ydelse for en service, som statsministeren siger er rimelig og bør være der.

Statsministeren talte meget om valg, det var i et svar til mig. Jeg har ikke nævnt ordet valg. Jeg talte om kabinetssspørgsmål. Jeg har skyndt mig at blade én gang til i grundloven. Der står ikke noget som helst om, at en regering skal udskrive valg, når den går af, eller hvis den vælger at gå af. Statsministeren har jo et par gange ved nogle andre hyggelige småting, men ikke helt betydningsløse, været i mindretal i folketinget i indeværende samling og kommer det vel en gang eller to endnu, inden samlingen slutter, og det har statsministeren taget som det mandfolk, jeg anser ham for at være. Derfor sagde jeg – ikke i spørgsmålsform – at jeg gik ud fra, at han ikke ville betragte det som nogen ulykke for sig og altså ikke gøre det til et kabinets-spørgsmål, og det erklærede han sig enig i.

Når nu statsministeren sagde valg et antal gange til mig og sagde, at han ville berolige mig, jeg behøvede ikke at være bange for valg, så vil jeg gerne sige, at statsministeren læser vist for meget på side 2 i Ekstra Bladet. Der er meget anden god lektüre til. CD er aldeles ikke bange for valg. Valg er en forudsætning for demokratiet, og valg er en af demokratiets fornemste udtryksformer. Da vi alligevel ikke har nogen som helst indflydelse på, hvornår eller i hvilken situation et valg vil blive udskrevet, er vi simpelt hen neutrale og kolde over for, hvornår det bliver. Det kan for mit eget parti eller min egen person være lige velkomment om to måneder eller om to år, det aner jeg ingenting om, og det kan end ikke statsministeren sige mig noget om, og derfor tager jeg overhovedet ikke stilling til det. Valget kommer, når det passer statsministeren, eller altså senest 4 år efter det foregående valg, og det beskæftiger jeg mig ikke med, og der er ingen frygt. Jeg glæder mig til næste valgkamp, også til at møde statsministerens partifæller i den.

Det blev også sagt, at jeg havde inddraget andre ting, f.eks. biler. Nej, det gjorde jeg ikke, men jeg gav dette som et af en række eksempler på, hvad mit parti går ind for. Jeg nævnte også, at regeringen jævnlig går ind for, at ydelser eller betalinger skal have et

fast leje, således at prisudviklingen hverken skal forbedre eller forringe forholdene for organisationer, virksomheder eller borgere eller samfundet som sådant, men at de intentioner, der lå, den dag de ydelser blev fastsat, simpelt hen fastholdes, når der ikke kan føres argumenter i marken for, at de skal forbedres eller forringes. Så det var ikke for at få en bildiskussion, men for at give statsministeren et praktisk eksempel på denne naturlige fremgangsmåde.

Alfred Hansen (DR):

Jeg kommer forhåbentlig ikke i konflikt med folketingets forretningsorden, hvis jeg vender tilbage til debatten vedrørende lovforslag nr. L 135 fremfor at diskutere valg og bilskat.

Jeg stillede to spørgsmål til statsministeren. Det ene gik på, hvornår man kunne forvente en betænkning fra mediekommissionen, og jeg fik et delvist svar fra statsministeren. Jeg vil gerne forstærke spørgsmålet: er statsministeren helt sikker på, at den delbetænkning fra mediekommissionen, som skal bruges til revision af denne lov, vil foreligge om 2 år?

Det andet spørgsmål, jeg stillede, og som jeg ikke fik svar på, hvilket nok skyldes en forglemmelse fra statsministerens side, var, i hvor høj grad de 4 mill. kr. dækker de faktiske omkostninger for dagbladene ved at bringe klasselotteriets trækingsliste, eller om de 4 mill. kr. kun er en del af de samlede udgifter, som annonceringen af trækingslister påfører dagbladene.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Hr. Ellemann-Jensen var inde på spørgsmålet om Fyns Amts Avis og kom med den ganske ejendommelige bemærkning, at statsministeren skulle fyre op under justitsministeren. Hvad er det for en måde at sige det på? Sagen er, at politiet har taget sig af de forhold og af de problemer, der er opstået omkring Fyns Amts Avis, og så vidt jeg er orienteret i dette øjeblik, er det sket på en i alle henseender tilfredsstillende måde. Det er naturligvis ikke tilfredsstillende, at der er disse aktioner, men jeg håber på og regner med, at politiet kan klare de ting, som i den givne situation skal klares. Jeg vil gerne udtale min tilfredshed med, at bladet rent fak-

[Statsministeren]

tisk udkommer uanset denne konflikt, og derfor er indtil videre – jeg håber, at det kan blive ved med at være sådan – heller ikke den lokale pressefrihed undertrykt.

Hr. Ole Bernt Henriksen ville altså ikke kalde det tilskud, han ville hellere kalde det en ydelse, og hr. Arne Melchior ville hellere kalde det en betaling. Det er under alle omstændigheder en ydelse eller en betaling, som ikke er så pokkers og strengt nødvendig, men som altså gives ud fra den forudsætning eller ud fra det ønske, at man ud over de informationsmæssige grunde bidrager, yder noget, betaler noget til pressen netop som en slags pressestøtte. Sådan er det, og man kan kalde det, hvad man vil.

Socialdemokratiet og regeringen er ikke i princippet modstandere af tilskud, ydelser og betaling til pressen fra det offentlige. Det, der interesserer os, er først og fremmest, hvordan vi sikrer pressefriheden, det vil sige i hvilken form, når nu pressen ikke på alle områder kan klare sig selv. Det er alene måden, det gøres på, og ikke så meget selve det, om man skal. Men det er klart, at det til enhver tid er afhængigt af, hvilke økonomiske muligheder samfundet eller staten i øvrigt har.

Hr. Arne Melchior fortalte os, at der ikke hos CD var nogen frygt for valg. Det var heller ikke det, jeg mente, men det var åbenbart sådan, hr. Arne Melchior opfattede mine bemærkninger. Jeg mente bare, at man generelt sagt skulle tage det roligt, ikke specielt CD, for regeringen gjorde ikke denne sag til et kabinetsspørgsmål. Det var sådan, det var ment, men jeg forstod, at det ramte lidt dybere, og det var ikke tilsigtet.

Hr. Alfred Hansen stillede et spørgsmål både i første og anden omgang, og jeg er lidt ked af, at jeg ikke har svaret, men jeg har ikke villet prøve på, om jeg kunne finde svaret lige nu. Jeg vil derfor bede om, at spørgsmålet bliver stillet i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om lægemidler.

(Lovforslag nr. L 130. Fremsat 28/1 81).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Taanquist (S):

Jeg kan på den socialdemokratiske gruppe vegne tilslutte mig lovforslaget.

Svend Erik Hovmand (V):

Også i venstre kan vi give vores tilslutning.

Agnete Laustsen (KF):

Jeg synes, det er et meget flovt lovforslag, ministeren her kommer med. At tænke sig, at det skal være nødvendigt, at EF-Kommissionen anlægger sag mod Danmark ved EF-Domstolen, for at vi overholder vore forpligtelser, i det her tilfælde forpligtelsen til at acceptere fri varebevægelighed, før vi selv ændrer vores lovgivning!

Vi kan naturligvis fra konservativ side være enige i lovforslaget, selv om det som sagt burde have været fremsat, uden at et sagsanlæg havde været nødvendigt. Men jeg kunne da godt tænke mig at spørge ministeren, om vi kan forvente tilsvarende sager som denne. Vi har jo en sag om vin- og spiritusbeskatningen i frisk erindring, og vi skulle nødigt gå hen og blive faste kunder ved EF-Domstolen – faste kunder desværre i den anklagedes rolle.

Erlendsson (FP):

I modsætning til den sidste taler er jeg ikke så forbavset over, at man fra dansk side har tøvet med at fremsætte dette lovforslag. Medicin er ikke det samme som spiritus eller tobak eller andre varer, man kunne tænke sig at integrere i De europæiske Fællesskaber.